

Raport z badań ankietowych przeprowadzonych wśród studentów przyjętych na pierwszy rok studiów w roku akademickim 2024/2025

Realizacja badań: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Opracowanie raportu: dr hab. Iwona Dąbrowska-Jabłońska, prof. UO

Spis treści

Projekt i przebieg badania	3
Charakterystyka próby badawczej	4
Źródła informacji o ofercie dydaktycznej Uniwersytetu Opolskiego oraz stopień ich oddziaływania.....	5
Powody rozpoczęcia studiów	6
Czynniki wpływające na wybór Uniwersytetu Opolskiego jako miejsca studiowania.....	11
Czynniki wpływające na wybór kierunku studiów na UO.....	13
Udział w rekrutacji 2024/2025 na inne uczelnie wyższe i inne kierunki (poza i w UO).....	15
Oczekiwania studentów dotyczące wybranego kierunku studiów	16
Oczekiwania studentów dotyczące udogodnień infrastrukturalnych na UO	17
Oczekiwania studentów dotyczące wsparcia emocjonalnego	18
Oczekiwania studentów dotyczące wsparcia integracyjnego.....	19
Wnioski i rekomendacje.....	22

Projekt i przebieg badania

Badania ankietowe zaprojektowano i przeprowadzono przez Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO, na prośbę Pani Prorektor ds. kształcenia - dr hab. Anny Weissbrot-Koziarskiej, prof. UO. Celem badań było pozyskanie opinii studentów lat pierwszych na temat oferty edukacyjnej UO oraz efektywności podejmowanych działań promocyjnych¹.

Zaproszenie do udziału w badaniu skierowane zostało do wszystkich studentów przyjętych na pierwszy rok studiów w roku akademickim 2024/2025. Udział w badaniu był dobrowolny i anonimowy, co oznaczało że po zapisaniu wypełnionej ankiety w bazie danych nie została zachowana żadna informacja, dzięki której możliwe byłoby powiązanie udzielonych odpowiedzi z osobą ją wypełniającą. Badania ankietowe przeprowadzone zostało w dniach od 3 do 15 grudnia 2024 r.

Kwestionariusz ankiety zawierał 10 rozbudowanych pytań, które dotyczyły trzech obszarów:

- a) informacje podstawowe,
- b) ocena oferty dydaktycznej i działań promocyjnych oraz stopień ich oddziaływania,
- c) oczekiwania dotyczące warunków studiowania w UO.

Było to badanie ilościowe, zawierające zarówno pytania metrykalne, jak i zamknięte pytania wielokrotnego wyboru z możliwością zaznaczenia opcji „inna odpowiedź” oraz miejscem na wpisanie dodatkowych uwag.

Ankietyzacja była prowadzona w serwisie Ankieter, który jest częścią uczelnianego systemu USOS.

W niniejszym raporcie z badań ankietowych studentów pierwszych lat wielokrotnie odniesiono się również do zjawiska *drop-out*, ponieważ to właśnie na tym etapie edukacji ryzyko rezygnacji ze studiów jest największe². Wczesna diagnoza czynników, które mogą wpływać na decyzję o przerwaniu nauki, pozwala lepiej zrozumieć potrzeby studentów i podjąć działania zapobiegawcze.

¹ Ankieta dla studentów przyjętych na pierwszy rok studiów w roku akademickim 2024/2025 została opracowana na podstawie dobrej praktyki Wydziału Nauk Społecznych w UO, która była realizowana od 2019 roku. Dobra praktyka została szczegółowo opisana w publikacji: *Katalog dobrych praktyk doskonalenia jakości kształcenia w Uniwersytecie Opolskim*, Opole 2023, s. 86-88.

² Badania nad zjawiskiem *drop-out* zrealizowane w Uniwersytecie Opolskim na przełomie lat 2024-2025 wykazały, że wskaźnik skreśleń studentów ze studiów wyniósł **32,02% w ciągu ostatnich pięciu lat**. Łącznie w tym czasie przyjęto na Uniwersytet Opolski 18825 studentów, a skreślono z listy – 6027 osób (32,02%). Najczęściej rezygnują ze studiów studenci pierwszego roku, szczególnie na kierunkach stacjonarnych pierwszego stopnia (potwierdzają to zarówno dane z USOS, jak i częściowo z ELA). Wskaźnik rezygnacji w tej grupie wynosi aż 55,7% wszystkich skreśleń, co sugeruje, że problemy adaptacyjne odgrywają kluczową rolę w decyzjach o porzuceniu nauki. W porównaniu, studenci na studiach niestacjonarnych charakteryzują się znacznie mniejszym odsetkiem rezygnacji na pierwszym stopniu (4,5%), co wskazuje na lepsze dopasowanie formy kształcenia do ich potrzeb. Studia drugiego stopnia i jednolite magisterskie również wykazują niższe wskaźniki *drop-out*, co może wynikać z większej dojrzałości studentów oraz ich lepszego zrozumienia wymagań akademickich. Zob.: *Diagnoza zjawiska drop-out w uniwersytecie opolskim*, Opole 2025.

Charakterystyka próby badawczej

W badaniach wzięło udział 16% studentów pierwszych lat spośród 57 kierunków studiów uruchomionych w UO w roku akademickim 2024/2025 (12 kierunków niestacjonarnych oraz 45 kierunków stacjonarnych). Liczba uprawnionych do wypełnienia ankiety respondentów wynosiła 3299, ilość w pełni wypełnionych ankiet to **528**, ilość rozpoczętych ankiet – 80). Wśród respondentów 482 osoby (91,2%) to studenci studiów stacjonarnych, a 46 osób (8,7%) - studenci studiów niestacjonarnych.

Najwięcej ankiet wypełniono na kierunkach: Fizjoterapia: 77 (14,6%), Psychologia: 56 (10,6%), English Philology: 56 (10,6%), Pedagogika: 37 (7,0%), Dziennikarstwo i komunikacja społeczna: 29 (5,5%), Farmacja: 22 (4,2%), Game Studies: 21 (4,0%), Lingwistyka stosowana: 22 (4,2%), Farmacja: 22 (4,2%), Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna: 20 (3,8%). Na pozostałych kierunkach w ankiecie uczestniczyły pojedyncze osoby.

Można w tym miejscu wspomnieć o inicjatywie Pani Dziekan WNS – dr hab. Katarzyny Skałackiej, prof. UO, która zaproponowała by dla roku, który osiągnie najwyższą frekwencję w ankiecie, zafundować specjalną nagrodę – pakiet bezpłatnych biletów do Kina „Studio” w Młodzieżowym Domu Kultury, ważny przez trzy miesiące. Rzeczywiście na WNS była stosunkowo duża frekwencja – 163 osoby, co stanowi 30,87% wszystkich osób z UO biorących udział w badaniach.

Biorąc pod uwagę poziom studiów, byli to studenci:

- I stopnia: 267 (50,6%),
- II stopnia: 62 (11,7%),
- jednolitych magisterskich: 197 (37,3%),
- studiów doktoranckich: 2 (0,4%).

W pytaniach o płeć były do wybrania cztery odpowiedzi:

- kobieta – 379 (71,8%),
- mężczyzna: 128 (24,2%),
- inna: 10 (1,9%),
- nie chcę podawać: 11 (2,1%).

Większość respondentów - studentów pierwszych lat, którzy podjęli w roku akademickim 2024/2025 studia w UO, mieszkała przed podjęciem studiów na stałe w mieście (343 osoby), natomiast 185 – na wsi. Studia niestacjonarne są nieco częściej wybierane przez studentów ze wsi (10,27%) niż z miast (7,87%). Szczegółowe dane zawiera poniższa tabela.

Tabela 1. Forma i poziom studiów a miejsce zamieszkania respondentów (N = 528)

Forma studiów	Poziom studiów	Miejsce zamieszkania					
		Miasto		Wieś		Ogółem	
		L	%	L	%	L	%
Niestacjonarne	Doktoranckie	0	0	1	0,54	1	0,19
	I stopnia	13	3,79	10	5,41	23	4,36
	II stopnia	6	1,75	4	2,16	10	1,89
	Jednolite mgr.	8	2,33	4	2,16	12	2,27
Niestacjonarne Suma		27	7,87	19	10,27	46	8,71
Stacjonarne	Doktoranckie	1	0,29	0	0	1	0,19
	I stopnia	161	46,94	83	44,86	244	46,21
	II stopnia	40	11,66	12	6,49	52	9,85
	Jednolite mgr.	114	33,24	71	38,38	185	35,04
Stacjonarne Suma		316	92,13	166	89,73	482	91,29
Razem		343	100	185	100	528	100

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Z uzyskanych danych wynika, że respondenci mieszkają głównie w Polsce, ale także poza granicami naszego kraju. Pojedyncze osoby zadeklarowały, że miejscem ich stałego zamieszkania przed podjęciem studiów były: Białoruś, Niemcy, Rosja, Turcja – po 1 osobie oraz Ukraina – 11 osób.

Źródła informacji o ofercie dydaktycznej Uniwersytetu Opolskiego oraz stopień ich oddziaływania

Respondenci byli pytani o źródła informacji o ofercie dydaktycznej Uniwersytetu Opolskiego. Mogli wybrać kilka odpowiedzi. Najczęściej wskazywali na stronę internetową UO – „raczej tak” – 185 głosów (35,04%) oraz „zdecydowanie tak” – 233 głosów (44,13%); opinie znajomych – „raczej tak” – 163 głosów (30,87%) oraz „zdecydowanie tak” – 149 głosów (28,22%); opinie członków rodziny – „raczej tak” – 142 głosów (26,89%) oraz „zdecydowanie tak” – 89 głosów (16,86%). Jako istotne źródła danych o ofercie portale społecznościowe, portale ogólnopolskie dotyczące studiów wyższych, informatory i ulotki, reklama internetowa. Najniżej oceniono skuteczność targów edukacyjnych, dni otwartych, spotkania z przedstawicielami Uczelni organizowane w szkołach, spotów radiowych, reklamy prasowej, opinie nauczycieli.

Tabela 2. Źródła informacji o ofercie dydaktycznej Uniwersytetu Opolskiego oraz stopień ich oddziaływania (N = 528)

Źródła informacji	Stopień oddziaływania											
	Zdecydowanie nie		Raczej nie		Nie mam zdania		Raczej tak		Zdecydowanie tak		Brak odpowiedzi	
	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%
Targi edukacyjne	250	47,35	102	19,32	82	15,53	53	10,04	20	3,79	21	3,98
Dni Otwarte	253	47,92	92	17,42	77	14,58	59	11,17	22	4,17	25	4,73
Spotkania z przedstawicielami Uczelni organizowane w szkołach	269	50,95	91	17,23	76	14,39	53	10,04	17	3,22	22	4,17
Informatory/ulotki	171	32,39	75	14,20	80	15,15	134	25,38	41	7,77	27	5,11
Strona internetowa Uniwersytetu Opolskiego	52	9,85	29	5,49	20	3,79	185	35,04	233	44,13	9	1,70
Portale społecznościowe np. Facebook, Tik Tok	152	28,79	68	12,88	67	12,69	144	27,27	77	14,58	20	3,79
Portale ogólnopolskie dotyczące studiów wyższych	142	26,89	70	13,26	71	13,45	140	26,52	88	16,67	17	3,22
Reklama prasowa	295	55,87	92	17,42	78	14,77	33	6,25	5	0,95	25	4,73
Reklama internetowa	206	39,02	72	13,64	74	14,02	119	22,54	32	6,06	25	4,73
Spoty radiowe	334	63,26	83	15,72	70	13,26	10	1,89	5	0,95	26	4,92
Opinie członków rodziny	165	31,25	47	8,90	65	12,31	142	26,89	89	16,86	20	3,79
Opinie znajomych	114	21,59	37	7,01	55	10,42	163	30,87	149	28,22	10	1,89
Opinie nauczycieli	214	40,53	83	15,72	84	15,91	76	14,39	49	9,28	22	4,17

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Powody rozpoczęcia studiów

Pytanie 2. kwestionariusza ankiety dotyczyło powodów rozpoczęcia studiów i miało na celu zidentyfikowanie głównych motywacji studentów, biorąc pod uwagę trzy kluczowe grupy czynników: **zawodowe, społeczne i indywidualne**. Dzięki możliwości wielokrotnego wyboru spośród różnych odpowiedzi i ocenie stopnia oddziaływania (skala 5-stopniowa), pytanie pozwoliło uzyskać zróżnicowany obraz motywacji studentów, w tym:

- czynniki zawodowe – związane z pragmatycznym podejściem do edukacji (np. lepsza praca, awans, przekwalifikowanie),
- czynniki społeczne – wskazujące na wpływ otoczenia, presję rówieśników, rodziny czy chęć przynależności do środowiska akademickiego,
- czynniki indywidualne – pokazujące osobiste aspiracje, jak rozwój, samorealizacja czy chęć uniknięcia szybkiego wejścia na rynek pracy.

Czynniki te zostaną kolejno opisane poniżej.

Zacniemy od **czynników zawodowych**. Analiza poniższych danych prowadzi do kilku kluczowych wniosków. Jeśli chodzi o motyw podjęcia studiów jakim jest **perspektywa zdobycia lepiej płatnej pracy po studiach**, to najwięcej respondentów wskazało pozytywny wpływ tego czynnika na decyzję o rozpoczęciu studiów. Odpowiedzi „raczej tak” (39,77%) i „zdecydowanie tak” (38,64%) razem stanowią ponad połowę odpowiedzi. Wyraźnie wskazuje to, że perspektywa finansowa jest kluczowa dla studentów.

Możliwość zdobycia praktycznych umiejętności zawodowych - odpowiedzi pozytywne – „raczej tak” (37,5%) i „zdecydowanie tak” (43,75%) - stanowią największą grupę – 81,25% odpowiedzi. Wskazuje to na istotną rolę praktycznych aspektów kształcenia.

Tabela 3. Poziom studiów i motywacja zawodowa rozpoczęcia edukacji na poziomie wyższym (N = 528)

Poziom studiów i czynniki zawodowe	Skala ocen											
	Zdecydowanie nie		Raczej nie		Nie mam zdania		Raczej tak		Zdecydowanie tak		Puste	Ogółem
	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%
Perspektywa zdobycia lepiej płatnej pracy po studiach												
Doktoranckie	0	0	0	0	1	0,19	0	0	1	0,19	0	2
I stopnia	13	2,46	19	3,6	24	4,55	105	19,89	101	19,13	5	267
II stopnia	8	1,52	7	1,33	4	0,76	25	4,73	17	3,22	1	62
Jednolite mgr.	2	0,38	12	2,27	18	3,41	80	15,15	85	16,1	0	197
Suma końcowa	23	4,36	38	7,20	47	8,9	210	39,77	204	38,64	6	528
Możliwość zdobycia praktycznych umiejętności zawodowych												
Doktoranckie	0	0	0	0	0	0	1	0,19	1	0,19	0	2
I stopnia	13	2,46	14	2,65	28	5,3	108	20,45	102	19,32	2	267
II stopnia	5	0,95	5	0,95	4	0,76	24	4,55	24	4,55	0	62
Jednolite mgr.	5	0,95	4	0,76	18	3,41	65	12,31	104	19,7	1	197
Suma końcowa	23	4,36	23	4,36	50	9,47	198	37,5	231	43,75	3	528
Możliwość awansu zawodowego												
Doktoranckie	0	0	1	0,19	0	0	0	0	1	0,19	0	2
I stopnia	29	5,49	27	5,11	59	11,17	80	15,15	64	12,12	8	267
II stopnia	10	1,89	7	1,33	10	1,89	22	4,17	11	2,08	2	62
Jednolite mgr.	14	2,65	19	3,6	43	8,14	63	11,93	58	10,98	0	197
Suma końcowa	53	10,04	54	10,23	112	21,21	165	31,25	134	25,38	10	528
Możliwość zdobycia specjalistycznych kwalifikacji												
Doktoranckie	0	0	0	0	1	0,19	0	0	1	0,19	0	2
I stopnia	12	2,27	7	1,33	24	4,55	98	18,56	120	22,73	6	267
II stopnia	4	0,76	2	0,38	7	1,33	24	4,55	24	4,55	1	62
Jednolite mgr.	4	0,76	4	0,76	19	3,6	52	9,85	117	22,16	1	197
Suma końcowa	20	3,79	13	2,46	51	9,66	174	32,95	262	49,62	8	528
Potrzeba przekwalifikowania zawodowego												
Doktoranckie	1	0,19	0	0	0	0	1	0,19	0	0	0	2
I stopnia	91	17,23	45	8,52	61	11,55	37	7,01	27	5,11	6	267
II stopnia	27	5,11	8	1,52	7	1,33	6	1,14	10	1,89	4	62
Jednolite mgr.	90	17,05	30	5,68	37	7,01	19	3,6	21	3,98	0	197
Suma końcowa	209	39,58	83	15,72	105	19,89	63	11,93	58	10,98	10	528

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Czynnik trzeci, czyli **możliwości awansu zawodowego** zyskał stosunkowo mniej pozytywnych ocen – 31,25% wskazało „raczej tak” i 25,38% - „zdecydowanie tak”. Z kolei aż 20,27% odpowiedziało negatywnie („zdecydowanie nie” i „raczej nie”), co może wskazywać, że studenci postrzegają studia jako mniej istotne dla awansu.

Możliwość zdobycia specjalistycznych kwalifikacji to jeden z bardziej pozytywnie ocenianych czynników – ponad połowa respondentów (82,57%) uznała, że miał on znaczenie przy podejmowaniu decyzji (odpowiedzi „raczej tak” i „zdecydowanie tak”). Wyraźnie wskazuje to na potrzebę rozwijania specjalistycznych kompetencji w programach studiów.

I jako ostatni motywator do podjęcia studiów wystąpiła **potrzeba przekwalifikowania zawodowego**. Był to najsłabiej oceniany czynnik. Negatywne odpowiedzi („zdecydowanie nie” i „raczej nie”) stanowiły 55,3%, co pokazuje, że przekwalifikowanie zawodowe jest motywacją jedynie dla nielicznych osób.

Reasumując, zdobycie lepiej płatnej pracy, praktyczne umiejętności zawodowe oraz specjalistyczne kwalifikacje były głównymi czynnikami wyboru studiów. Najmniej istotne okazało się przekwalifikowanie zawodowe. Wyniki sugerują, że Uczelnia powinna kłaść nacisk na rozwój praktycznych kompetencji oraz jasno komunikować korzyści finansowe i zawodowe wynikające z ukończenia studiów.

Przejdziemy teraz do omówienia wyników związanych z wpływem czynników społecznych na decyzje o podjęciu studiów.

Tabela 4. Poziom studiów i motywacja społeczna rozpoczęcia edukacji na poziomie wyższym (N = 528)

Poziom studiów i czynniki społeczne	Skala ocen												
	Zdecydowanie nie		Raczej nie		Nie mam zdania		Raczej tak		Zdecydowanie tak		Puste	Ogółem	
	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%	L	L	%
Presja rodziny, aby kontynuować naukę													
Doktoranckie	1	0	0	0	0	0,00	0	0	1	0,19	0	2	0,38
I stopnia	87	16,48	62	11,7	25	4,73	53	10,04	33	6,25	7	267	50,57
II stopnia	20	3,79	19	3,60	2	0,38	10	1,89	8	1,52	3	62	11,74
Jednolite mgr.	84	15,91	43	8,14	25	4,73	31	5,87	14	2,7	0	197	37,31
Suma końcowa	192	36,36	124	23,48	52	9,8	94	17,80	56	10,61	10	528	100
Znajomi lub rówieśnicy również zaczęli studia													
Doktoranckie	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0,19	0	2	0,38
I stopnia	66	12,50	49	9,28	36	6,8	84	15,91	26	4,92	6	267	50,57
II stopnia	17	3,22	14	2,65	5	0,95	16	3,03	7	1,33	3	62	11,74
Jednolite mgr.	64	12,12	35	6,63	30	5,68	51	9,66	17	3,2	0	197	37,31
Suma końcowa	148	28,03	98	18,56	71	13,45	151	28,6	51	9,66	9	528	100
Chęć podniesienia poziomu własnej samooceny dzięki zdobyciu wykształcenia													
Doktoranckie	0	0	1	0,19	1	0	0	0	0	0	0	2	0,38
I stopnia	42	7,95	30	5,68	26	4,92	92	17,42	73	13,83	4	267	50,57
II stopnia	5	0,95	10	1,89	8	1,52	16	3,03	22	4,17	1	62	11,74
Jednolite mgr.	18	3,41	34	6,4	32	6,06	54	10,23	59	11,17	0	197	37,31
Suma końcowa	65	12,31	75	14,20	67	12,69	162	30,68	154	29,17	5	528	100
Chęć spełnienia oczekiwań środowiska społecznego													
Doktoranckie	1	0	0	0	0	0,00	1	0	0	0	0	2	0,38
I stopnia	81	15,34	62	11,74	29	5,49	63	11,93	24	4,55	8	267	50,57
II stopnia	20	3,79	12	2,27	13	2,46	10	1,89	5	0,95	2	62	11,74
Jednolite mgr.	49	9,28	52	9,85	42	8,0	35	6,63	18	3,41	1	197	37,31
Suma końcowa	151	28,60	126	23,86	84	15,91	109	20,64	47	8,9	11	528	100
Chęć uczestniczenia w życiu akademickim i społeczności studenckiej													
Doktoranckie	0	0,00	2	0	0	0	0	0,00	0	0	0	2	0,38
I stopnia	34	6,44	27	5,11	41	7,77	88	16,67	69	13,07	8	267	50,57
II stopnia	9	1,70	10	1,89	8	1,52	13	2,46	20	3,79	2	62	11,74
Jednolite mgr.	18	3,41	28	5,30	34	6,44	67	12,7	50	9,47	0	197	37,31
Suma końcowa	61	11,55	67	12,69	83	15,72	168	31,82	139	26,33	10	528	100

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Decyzja o podjęciu studiów jest wynikiem wielu różnorodnych motywacji, które mogą mieć istotny wpływ na zaangażowanie studentów oraz ich wytrwałość w kontynuowaniu nauki. Analiza **czynników społecznych**, takich jak presja rodziny, wpływ rówieśników, chęć uczestniczenia w życiu akademickim czy potrzeba podniesienia samooceny, pozwala zrozumieć co kieruje studentami na różnych etapach edukacji. Poznanie tych motywacji jest kluczowe również w kontekście działań Uczelni, mających na celu ograniczenie zjawiska *drop-out* i zwiększenie satysfakcji studentów.

Większość respondentów wskazała, że **presja rodziny aby kontynuować naukę** nie była kluczowym czynnikiem w podjęciu studiów (59,84% - „zdecydowanie nie” i „raczej nie”). Tylko 28,41% oceniło ją jako istotną. Oznacza to, że wpływ rodziny nie odgrywa dominującej roli w decyzji o podjęciu studiów.

Wpływ znajomych lub rówieśników, którzy także rozpoczęli studia był bardziej znaczący niż presja rodziny – 38,26% respondentów („raczej tak” i „zdecydowanie tak”) wskazało, że ten czynnik miał znaczenie. Jednak nadal 46,59% uznało, że nie miał większego wpływu na ich decyzję. Może to wskazywać, że choć presja rówieśnicza jest istotna, to nie jest kluczowym czynnikiem dla większości studentów.

Kolejnym czynnikiem z grupy społecznych była **chęć podniesienia poziomu samooceny dzięki zdobyciu wykształcenia**. Ten czynnik był jedną z bardziej pozytywnie ocenianych motywacji – 59,85% studentów wskazało, że miało to istotne znaczenie dla ich decyzji („raczej tak” i „zdecydowanie tak”). Pokazuje, że edukacja jest postrzegana przez wielu jako kluczowy element budowania własnej wartości, społecznego statusu oraz wiary w swoje możliwości. Taka motywacja ma także potencjał, by zmniejszać ryzyko rezygnacji ze studiów, ponieważ osoby, które widzą wykształcenie jako drogę do osobistego rozwoju i sukcesu, mogą być bardziej zdeterminowane do przezwyciężania trudności. Jednakże ten czynnik może także działać w drugą stronę w kontekście *drop-out*. Jeśli bowiem oczekiwania studentów względem zdobycia wykształcenia jako narzędzia do podniesienia samooceny nie zostaną spełnione, np. z powodu trudności w nauce, braku wsparcia ze strony Uczelni lub nieprzystających do rzeczywistości wyobrażeń o kierunku, może to doprowadzić do poczucia porażki, utraty wiary w siebie i w wartość studiów, a następnie do podjęcia decyzji o rezygnacji.

Podobnie jak presja rodziny, **chęć spełnienia oczekiwań środowiska społecznego** nie były główną motywacją – 52,46% odpowiedziało „zdecydowanie nie” lub „raczej nie”. Zaledwie 29,54% uznało, że miało to znaczenie dla ich decyzji.

I wreszcie ostatni czynnik motywujący w tej kategorii, czyli **chęć uczestniczenia w życiu akademickim i społeczności studenckiej**. Ten czynnik był wyraźnie istotny dla dużej grupy respondentów – aż 58,15% („raczej tak” i „zdecydowanie tak”) wskazało, że miało to znaczenie. Jest to szczególnie istotne, ponieważ pokazuje, że wielu studentów jest zmotywowanych chęcią uczestniczenia w życiu społeczno-akademickim. To wskazuje, że dla wielu studentów nie tylko same treści kształcenia, ale również atmosfera Uczelni, możliwości integracji, działalność w kołach naukowych czy wydarzenia studenckie są kluczowym elementem motywacji do kontynuowania nauki. Warto rozważyć te wyniki także w kontekście zjawiska *drop-out*. Jeśli studenci nie odnajdują się w społeczności akademickiej, czują się odizolowani lub nie widzą możliwości zaangażowania się w życie Uczelni, może to prowadzić do rozczarowania i rezygnacji ze studiów. Brak aktywności integracyjnych i wspólnotowych może zwiększać poczucie samotności i wyobcowania, szczególnie u osób, które dopiero rozpoczynają swoją edukację wyższą.

Podsumowując, najsilniejszą motywację stanowią dla studentów pierwszych lat chęć podniesienia samooceny oraz uczestniczenie w życiu akademickim. Są to kluczowe czynniki wpływające na decyzję o podjęciu studiów. **Mniejsze znaczenie** ma presja rodziny oraz oczekiwania społeczne, co sugeruje większą autonomię w podejmowaniu decyzji przez studentów. I na koniec, chociaż nie jest czynnik kluczowy, to jednak wpływ rówieśników jest istotny dla części studentów i nie można go ignorować przy analizie ich motywacji. Zaprezentowane w tej części wyniki wskazują, że wspieranie poczucia własnej wartości oraz promowanie aktywności społecznych na Uczelni może również pomóc w zmniejszeniu zjawiska *drop-out*, przyciągając i angażując studentów w życie akademickie.

Czynniki indywidualne, takie jak potrzeba rozwoju zainteresowań i pasji, samorealizacji czy chęć odroczenia wejścia na rynek pracy, odgrywają istotną rolę w decyzjach studentów o podjęciu studiów. To właśnie osobiste aspiracje często determinują poziom zaangażowania i motywacji do kontynuowania nauki. Brak zaspokojenia tych potrzeb może prowadzić do frustracji i rezygnacji ze studiów. Analiza tych czynników pozwala lepiej zrozumieć, w jaki sposób nasza Uczelnia może wspierać studentów w realizacji ich

indywidualnych celów, jednocześnie zapobiegając przedwczesnym rezygnacjom z nauki. Poniższa tabela przedstawia wyniki badań w tym zakresie.

Tabela 5. Poziom studiów i motywacja indywidualna rozpoczęcia edukacji na poziomie wyższym (N = 528)

Poziom studiów i czynniki indywidualne	Skala ocen												
	Zdecydowanie nie		Raczej nie		Nie mam zdania		Raczej tak		Zdecydowanie tak		Puste	Ogółem	
	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%	L	L	%
Rozwój zainteresowań i pasji													
Doktoranckie	0	0	0	0	1	0,19	0	0	1	0,19	0	2	0,38
I stopnia	5	0,95	18	3,4	20	3,79	100	18,94	123	23,3	1	267	50,57
II stopnia	3	0,57	7	1,33	4	0,76	19	3,60	29	5,49	0	62	11,74
Jednolite mgr.	4	0,76	5	0,95	20	3,79	67	12,69	99	18,8	2	197	37,31
Suma końcowa	12	2,27	30	5,68	45	8,5	186	35,23	252	47,73	3	528	100
Potrzeba samorealizacji													
Doktoranckie	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0,19	0	2	0,38
I stopnia	10	1,89	13	2,46	23	4,4	96	18,18	122	23,11	3	267	50,57
II stopnia	3	0,57	2	0,38	3	0,57	22	4,17	32	6,06	0	62	11,74
Jednolite mgr.	5	0,95	2	0,38	19	3,6	62	11,74	109	20,6	0	197	37,31
Suma końcowa	18	3,41	17	3,22	46	8,71	180	34,1	264	50	3	528	100
Chęć podniesienia swego statusu społecznego													
Doktoranckie	0	0	1	0,19	0	0	1	0	0	0	0	2	0,38
I stopnia	36	6,82	39	7,39	44	8,33	77	14,58	63	11,93	8	267	50,57
II stopnia	4	0,76	8	1,52	16	3,03	17	3,22	14	2,65	3	62	11,74
Jednolite mgr.	10	1,89	36	6,8	34	6,44	56	10,61	59	11,17	2	197	37,31
Suma końcowa	50	9,47	84	15,91	94	17,80	151	28,6	136	25,76	13	528	100
Chęć uzyskania większej niezależności od rodziny													
Doktoranckie	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0,38
I stopnia	25	4,73	26	4,92	40	7,58	73	13,83	94	17,8	9	267	50,57
II stopnia	6	1,14	11	2,08	7	1,33	13	2,46	23	4,36	2	62	11,74
Jednolite mgr.	11	2,08	15	2,84	29	5,5	54	10,23	88	16,67	0	197	37,31
Suma końcowa	42	7,95	54	10,23	76	14,39	140	26,52	205	38,8	11	528	100
Chęć odroczenia wejścia na rynek pracy													
Doktoranckie	1	0,19	0	0	0	0	0	0	1	0	0	2	0,38
I stopnia	51	9,66	44	8,33	67	12,69	55	10,42	45	8,52	5	267	50,57
II stopnia	15	2,84	14	2,65	10	1,89	12	2,27	8	1,52	3	62	11,74
Jednolite mgr.	52	9,85	41	7,77	48	9,09	29	5,5	25	4,73	2	197	37,31
Suma końcowa	119	22,54	99	18,75	125	23,67	96	18,18	79	14,96	10	528	100

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Analiza danych dotyczących powodów rozpoczęcia studiów, z uwzględnieniem czynników indywidualnych, pozwala zidentyfikować następujące tendencje. **Rozwój zainteresowań i pasji** jest najczęściej wskazywanym powodem rozpoczęcia studiów – 82,96% respondentów ocenia go jako „raczej tak” i „zdecydowanie tak”. To szczególnie istotny motyw wśród studentów I stopnia i jednolitych magisterskich, co sugeruje, że studenci młodszych roczników są bardziej skoncentrowani na swoich pasjach i zainteresowaniach. Niedopasowanie programu studiów do tych oczekiwań lub brak możliwości rozwijania pasji może znacząco zwiększać ryzyko rezygnacji ze studiów. Odpowiednie aktywne wsparcie, mentoring, doradztwo, elastyczność w kształceniu i dodatkowe aktywności oferowane przez Uczelnię mogą zminimalizować to ryzyko, jednocześnie zwiększając zaangażowanie i zadowolenie studentów.

Potrzeba samorealizacji to również czynnik odgrywający bardzo dużą rolę podczas podejmowania decyzji o rozpoczęciu studiów – 84,1% respondentów oceniło go jako „raczej tak” i „zdecydowanie tak”. Najczęściej wskazywany był on przez studentów studiów I stopnia i jednolitych magisterskich, co może wynikać z potrzeby osobistego rozwoju w bardziej wymagających programach.

Kolejnym czynnikiem była **chęć podniesienia swojego statusu społecznego** i okazała się on być mniej popularnym powodem podejmowania edukacji wyższej – tylko 54,36% respondentów wskazało „raczej tak” i „zdecydowanie tak”. Znaczenie tego motywu spada w porównaniu ze znaczeniem rozwoju pasji i samorealizacji. To może wskazywać, że dla wielu studentów studia wyższe nie są postrzegane przede wszystkim jako środek do uzyskania wyższego statusu społecznego, lecz raczej jako przestrzeń do osobistego rozwoju. Motyw podniesienia statusu społecznego jest często bardziej abstrakcyjny i długoterminowy, przez co może nie działać jako silny czynnik motywujący w obliczu codziennych trudności, takich jak stres, wymagania akademickie czy problemy finansowe. Studenci, którzy nie widzą natychmiastowych efektów swojej edukacji w kontekście społecznego awansu, mogą czuć się zniechęceni i bardziej skłonni do rezygnacji ze studiów. Z drugiej strony mniejsza popularność tego motywu może sugerować, że studenci pierwszych lat mogą nie być jeszcze w pełni świadomi wpływu wykształcenia na ich pozycję społeczną. Brak świadomości może prowadzić do zmniejszenia ich zaangażowania w sytuacjach kryzysowych. W kontekście *drop-out* taki wynik oznacza, że motyw ten nie pełni wystarczającej funkcji mobilizującej w obliczu trudności akademickich czy osobistych. Uczelnia może przeciwdziałać temu zjawisku, podkreślając konkretne korzyści wynikające z wykształcenia oraz wzmacniając wsparcie zawodowe i społeczne dla studentów.

Czwartym czynnikiem, na temat którego wypowiadali się respondenci w kontekście motywacji do podjęcia studiów, była **chęć uzyskania większej niezależności od rodziny**. Okazał się on istotny dla 65,32% respondentów („raczej tak” i „zdecydowanie tak”). Wskazuje to na silne pragnienie młodych ludzi, zwłaszcza na studiach I stopnia i jednolitych magisterskich, by osiągnąć autonomię finansową i emocjonalną.

Najmniej popularny powód podjęcia studiów to **chęć odroczenia momentu wejścia na rynek pracy** - tylko 33,14% ocenia go jako „raczej tak” i „zdecydowanie tak”. Jest to jednak istotne dla niektórych studentów I stopnia i jednolitych magisterskich, co może wskazywać na obawy związane z rynkiem pracy lub chęć dalszego rozwijania umiejętności przed rozpoczęciem kariery zawodowej.

Reasumując, najważniejszymi indywidualnymi motywatorami podjęcia studiów są rozwój osobisty i pasje (rozwój zainteresowań, samorealizacja), co sugeruje, że programy studiów lub inne działania Uczelni powinny być bardziej zorientowane właśnie na indywidualne potrzeby i rozwój. Czynniki pragmatyczne, takie jak chęć niezależności, mają również znaczenie, ale mają mniejsze znaczenie. Motywy społeczne (status) i ekonomiczne (odroczenie pracy) mają stosunkowo niewielki wpływ, co może wskazywać na bardziej idealistyczne podejście młodych ludzi do edukacji wyższej.

Czynniki wpływające na wybór Uniwersytetu Opolskiego jako miejsca studiowania

W kwestionariuszu ankiety, w pytaniu 3., respondenci zostali poproszeni o wskazanie **czynników, które miały wpływ na ich decyzję o wyborze Uniwersytetu Opolskiego jako miejsca dalszej edukacji**. Na podstawie zamieszczonych w poniższej tabeli wyników można sformułować kilka wniosków, uwzględniając także problematykę *drop-out*. **Najbardziej atrakcyjne czynniki to:**

- **atrakcyjność oferty dydaktycznej** – 40,72% respondentów ocenia ją jako „raczej tak”, a 13,83% jako „zdecydowanie tak”. To wskazuje, że oferta dydaktyczna jest jednym z kluczowych powodów wyboru UO. Jednak wysoki odsetek osób „bez zdania” w tej kwestii (22,73%) sugeruje potrzebę lepszego komunikowania wyjątkowości oferty Uczelni w celu minimalizowania ryzyka niezadowolenia,
- **bliskość miejsca zamieszkania** – najczęściej wskazywana jako kluczowy czynnik (39,02% „zdecydowanie tak”, 24,05% „raczej tak”). Może to wskazywać na preferencję lokalnych studentów, co zmniejsza koszty związane z przemieszczaniem się. Jednak brak „przywiązania emocjonalnego” do Uczelni wynikającego z motywacji „lokalizacyjnej” może zwiększać ryzyko późniejszej rezygnacji,
- **dogodny dojazd i niskie koszty utrzymania** – oba czynniki również uzyskały wysokie oceny („raczej tak” i „zdecydowanie tak” po niemal 60% każdy). Wskazuje to na praktyczny charakter decyzji studentów, co również może wpływać na ich oczekiwania względem Uczelni. Trudności finansowe lub problemy logistyczne mogą prowadzić do późniejszej rezygnacji ze studiów.

Tabela 6. Czynniki wpływające na wybór Uniwersytetu Opolskiego (N = 528)

Czynniki wyboru Uniwersytetu Opolskiego	Skala ocen										
	Zdecydowanie nie		Raczej nie		Nie mam zdania		Raczej tak		Zdecydowanie tak		Puste
	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%	L
Atrakcyjność oferty dydaktycznej	46	8,71	66	12,5	120	22,73	215	40,72	73	13,83	8
Unikatowość wybranego kierunku studiów	65	12,31	114	21,59	100	18,94	146	27,65	95	17,99	8
Prestż/renoma Uczelni	79	14,96	112	21,21	157	29,73	133	25,19	36	6,82	11
Doświadczona kadra naukowo-dydaktyczna	60	11,36	90	17,05	188	35,61	120	22,73	56	10,61	14
Atrakcyjność bazy dydaktycznej i mieszkaniowej	72	13,64	89	16,86	148	28,03	156	29,55	45	8,52	18
Sport akademicki	206	39,02	109	20,64	139	26,33	36	6,82	23	4,36	15
Oferta artystyczna	181	34,28	129	24,43	132	25	53	10,04	19	3,6	14
Działalność kół naukowych	139	26,33	101	19,13	148	28,03	96	18,18	28	5,3	16
Korzystne warunki zakwalifikowania się na studia	28	5,3	32	6,06	68	12,88	241	45,64	148	28,03	11
Rekomendacje znajomych/członków rodziny, którzy studiowali w UO	94	17,8	71	13,45	84	15,91	155	29,36	117	22,16	7
Pozytywne doświadczenia ze studiowaniem na innych kierunkach w UO	230	43,56	52	9,85	154	29,17	51	9,66	28	5,3	13
Bliskość miejsca zamieszkania	99	18,75	48	9,09	39	7,39	127	24,05	206	39,02	9
Niskie koszty utrzymania	75	14,2	60	11,36	114	21,59	135	25,57	131	24,81	13
Dogodny dojazd	61	11,55	46	8,71	57	10,8	180	34,09	172	32,58	12
Możliwość otrzymania wsparcia socjalnego	173	32,77	76	14,39	179	33,9	54	10,23	27	5,11	19
Zgodna z oczekiwaniami organizacja pracy w UO	88	16,67	61	11,55	209	39,58	106	20,08	50	9,47	14

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Należy wymienić także czynniki o niskiej atrakcyjności. Zaliczono do nich:

- **sport akademicki i oferta artystyczna** – dla większości respondentów nie stanowią istotnych powodów wyboru UO. „Zdecydowanie nie” odpowiedziało 39,02% i 34,28%. Brak zainteresowania tymi aspektami może prowadzić do mniejszego zaangażowania w życie akademickie, co zwiększa ryzyko rezygnacji,
- **działalność kół naukowych** – choć ważna dla części studentów (18,18% „raczej tak”, 5,3% „zdecydowanie tak”), wydaje się być marginalnym czynnikiem dla większości. To ogranicza możliwości integracji studentów wokół wspólnych zainteresowań, co może zwiększać ich poczucie izolacji i podatność na *drop-out*.

W ankiecie pytano również o istotność czynnika, jakim jest prestiż Uczelni i jej kadra naukowo-dydaktyczna:

- **prestiż/renoma Uczelni** – 29,73% respondentów pozostaje „bez zdania” na ten temat, a jedynie 6,82% ocenia to jako „zdecydowanie tak”. Może to wskazywać na konieczność wzmocnienia wizerunku Uniwersytetu Opolskiego na rynku edukacyjnym,
- **doświadczona kadra naukowo-dydaktyczna** – mimo, że jest to obiektywnie istotnym czynnikiem, aż 35,61% „nie mam zdania” na ten temat, i relatywnie mała liczba osób (10,61%) ocenia ten czynnik jako „zdecydowanie tak”. Brak satysfakcji z kontaktu z inspirującymi wykładowcami może w istotny sposób obniżać motywację do kontynuowania nauki. Studenci, którzy nie czują, że czerpią wartość z zajęć, mogą tracić zainteresowanie studiami i zaczynać kwestionować sens ich kontynuacji. W skrajnych przypadkach prowadzi to do rezygnacji. Szczególnie narażeni są studenci pierwszych lat studiów, którzy wciąż budują swoją tożsamość akademicką i potrzebują silnych wzorców w postaci zaangażowanych mentorów.

Istotne wydaje się również przyjrzenie się czynnikom **socjalnym i organizacyjnym**. **Wsparcie socjalne** dla znacznej grupy (33,9% „nie mam zdania”) nie jest jednoznacznie atrakcyjne, i jednocześnie 32,77% respondentów odpowiada „zdecydowanie nie”. Natomiast w odniesieniu do czynnika, jakim jest **organizacja pracy Uczelni** – aż 39,58% respondentów nie ma zdania na ten temat, a 16,67% nie brało jej pod uwagę przy wyborze Uczelni („zdecydowanie nie”).

Reasumując, wyniki ankiety wskazują, że na decyzję o wyborze Uniwersytetu Opolskiego wpływają przede wszystkim czynniki praktyczne, takie jak atrakcyjność oferty dydaktycznej, bliskość miejsca zamieszkania oraz niskie koszty utrzymania. Czynniki te odgrywają istotną rolę, jednak wysoki odsetek odpowiedzi „nie mam zdania” lub „zdecydowanie nie” w przypadku innych aspektów, takich jak sport akademicki, działalność kół naukowych, prestiż Uczelni czy jakość kadry naukowo-dydaktycznej, wskazuje na potencjalne obszary do poprawy. Niska ocena lub brak opinii na temat tych elementów może świadczyć o niedostatecznym ich promowaniu lub o ograniczonym wpływie na zaangażowanie studentów. Wnioski te podkreślają konieczność lepszego komunikowania atutów Uczelni, zwiększania zaangażowania studentów w życie akademickie oraz wspierania ich w budowaniu relacji z inspirującymi wykładowcami, aby minimalizować ryzyko rezygnacji ze studiów.

Czynniki wpływające na wybór kierunku studiów na UO

Przejdźmy do kolejnego pytania z kwestionariusza ankiety dla studentów pierwszych lat. Na podstawie zamieszczonych w tabeli poniżej wyników dotyczących **czynników wpływających na wybór kierunku studiów u Uniwersytecie Opolskim** można sformułować kilka wniosków.

Analiza wyników pokazuje, że najważniejszymi aspektami decydującymi o wyborze danego kierunku studiów są przede własne zainteresowania (aż 84,47% wyboru „raczej tak” i „zdecydowanie tak”), poza tym atrakcyjność programu studiów (łącznie na „tak” 65,91%), zapotrzebowanie na rynku pracy (łącznie na „tak” 57,39%), prestiż/renoma przyszłego zawodu (łącznie na „tak” 54,36%) oraz niski próg rekrutacji (łącznie na „tak” 50,57%). Dość istotna wydaje się również możliwość łączenia nauki z pracą (łącznie na „tak” 44,7%).

Pozostałe czynniki, np. doświadczenie kadry naukowo-dydaktycznej i nowoczesna baza dydaktyczna wbrew oczekiwaniom osiągnęły dużo niższe oceny, jako czynniki decydujące o wyborze kierunku studiów.

Z kolei mniejszy wpływ na decyzję o wyborze kierunku mają takie aspekty, jak rekomendacje znajomych czy członków rodziny, którzy ten kierunek już studiowali. Choć opinie bliskich mogą mieć znaczenie, to jednak nie są kluczowe w procesie podejmowania decyzji. Podobnie sprawa wygląda w przypadku aktywności studenckiej – choć życie akademickie, koła naukowe czy działalność samorządowa są częścią studiów, nie wydają się one dla większości studentów głównym czynnikiem decydującym o wyborze danego kierunku. Są to czynniki należące niejako do innej sfery życia.

Tabela 7. Czynniki wpływające na wybór kierunku studiów w UO (N = 528)

Czynniki wyboru kierunku studiów	Skala ocen										
	Zdecydowanie nie		Raczej nie		Nie mam zdania		Raczej tak		Zdecydowanie tak		Puste
	L	%	L	%	L	%	L	%	L	%	L
Atrakcyjny program kierunku studiów	35	6,63	41	7,8	94	17,80	234	44,32	114	21,59	10
Doświadczona kadra naukowo-dydaktyczna	51	9,66	72	13,64	179	33,90	148	28,03	62	11,74	16
Nowoczesna baza dydaktyczna	53	10,04	70	13,26	180	34,09	143	27,08	56	10,61	26
Możliwość uczestniczenia w krajowej i międzynarodowej wymianie studenckiej	84	15,91	81	15,34	112	21,21	137	25,95	95	17,99	19
Projekty dydaktyczne i naukowe realizowane na danym kierunku	58	10,98	78	14,77	153	28,98	150	28,41	67	12,69	22
Aktywność studencka – koła naukowe, samorząd studencki, działalność sportowa	86	16,29	89	16,86	155	29,36	120	22,73	55	10,42	23
Możliwość otrzymania stypendium naukowego, kredytu studenckiego na preferencyjnych warunkach	74	14,02	70	13,26	143	27	141	26,70	78	14,8	22
Niski próg podczas rekrutacji	42	7,95	68	12,88	131	24,81	159	30,11	108	20,5	20
Atrakcyjna strona internetowa	95	18,0	102	19,32	146	27,65	119	22,54	42	7,95	24
Prestiż/renoma przyszłego zawodu	44	8,3	64	12,12	111	21,02	167	31,63	120	22,73	22
Zapotrzebowanie na rynku pracy	38	7,20	62	11,74	105	19,89	179	33,90	124	23,5	20
Własne zainteresowania	11	2,08	17	3,22	48	9,09	165	31,25	281	53,22	6
Rekomendacje znajomych/członków rodziny, którzy studiowali dany kierunek	145	27,5	66	12,50	113	21,40	111	21,02	72	13,64	21
Możliwość łączenia nauki z pracą	66	12,50	77	14,58	135	25,6	125	23,67	111	21,02	14

Uwaga: dane nie sumują się do 100%, ponieważ studenci mogli wybrać kilka odpowiedzi jednocześnie.

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Podsumowując, wyniki badań jasno pokazują, że wybór kierunku studiów jest w dużej mierze motywowany indywidualnymi zainteresowaniami oraz pragmatycznym podejściem do przyszłości zawodowej. Studenci przede wszystkim kierują się tym, co ich pasjonuje, ale jednocześnie zwracają uwagę na atrakcyjność programu studiów oraz realne perspektywy zatrudnienia po ukończeniu edukacji. Renoma przyszłego zawodu oraz niski próg rekrutacji również odgrywają istotną rolę, choć nie są kluczowymi czynnikami.

Zaskakujące może być to, że doświadczenie kadry dydaktycznej i nowoczesność bazy naukowej nie są wśród priorytetów studentów. Może to sugerować, że kandydaci na studia postrzegają te aspekty jako standard, a nie jako elementy, które różnicują kierunki i uczelnie między sobą. Może to również oznaczać, że dostęp do wiedzy stał się bardziej zdyspersyfikowany – w dobie Internetu i nowoczesnych technologii studenci mogą zdobywać informacje i umiejętności także poza tradycyjnymi metodami kształcenia.

Udział w rekrutacji 2024/2025 na inne uczelnie wyższe i inne kierunki (poza i w UO)

Z punktu widzenia poszczególnych kierunków studiów interesująca wydaje się odpowiedź na pytanie, czy studenci pierwszych lat Uniwersytetu Opolskiego jednocześnie brali udział w rekrutacji na inne uczelnie i kierunki (poza oraz w UO). Wyniki badań wskazują, że 284 respondentów (47%) brało udział w rekrutacji także na inne uczelnie. Natomiast 280 osób (53%) zadeklarowało, że skupiło się wyłącznie na Uniwersytecie Opolskim. Być może warto w takiej sytuacji zwiększyć wsparcie doradcze i promocyjne wśród kandydatów, aby UO było ich świadomym, pierwszym wyborem. Można też stworzyć ułatwienia dla aplikujących, takie jak doradztwo *online*, które mogą dodatkowo zwiększyć ich zaangażowanie.

Studenci brali **udział w rekrutacji na takie uczelnie** m. in. jak: Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Kardynała Stanisława Wyszyńskiego w Warszawie, uczelnie wyższe w Warszawie, Wrocławiu, Poznaniu, Olsztynie, Kielcach, Częstochowie, Krakowie, Wyższa Szkoła Bankowa w Opolu, Politechnika Opolska. Wśród kierunków, na które próbowali się dostać, poza UO, studenci pierwszych lat UO wymieniali m. in.: psychologię, dietetykę, zdrowie publiczne, biologię, kierunek lekarski, fotografia, militarizacja, ekonomię, finansowe i rachunkowość, komunikację wizerunkową, dziennikarstwo i komunikację społeczną, neurobiologię i wiele innych.

W badaniach ankietowych w roku sprawozdawczym zapytano studentów lat pierwszych UO także o udział **w rekrutacji na inne kierunki na UO**. Wśród badanych 335 osoby (63,4%) przyznało, że nie czyniło takich starań. Natomiast 193 osoby, tj. 36,6% zadeklarowało, że brało pod uwagę jeszcze inny kierunek studiów na UO. Studenci aplikowali m. in. na psychologię, fizykę, matematykę, edytorstwo, biologię człowieka, kierunek lekarski, public relations, orientalistykę chrześcijańską, socjologię, zarządzanie, dziennikarstwo i komunikację społeczną, muzykologię, filologię, fizjoterapię. W sumie cały wachlarz pojedynczych kierunków, będących w ofercie kształcenia w UO.

Podsumowując, wydaje się, że należy zachęcać kandydatów do poznania pełnej oferty UO na wcześniejszych etapach wyboru kierunku. Można by stworzyć warsztaty informacyjne, które wyjaśniały różnice między programami i możliwości studiowania dwóch kierunków jednocześnie, a także umożliwić konsultacje z doradcami akademickimi, aby ułatwić przemyślany wybór kierunków studiów.

Oczekiwania studentów dotyczące wybranego kierunku studiów

Jedno z pytań w ankiecie dotyczyło oczekiwań studentów wobec kierunku studiów, jaki zdecydowali się podjąć na UO. Studenci mogli zaznaczać kilka odpowiedzi.

Tabela 8. Oczekiwania studentów wybranego kierunku studiów w UO (N = 528)

Oczekiwania	Odpowiedzi	
	L	%
Zdobycie nowej wiedzy	449	85,04
Zdobycia umiejętności praktycznych	416	78,79
Wyrozumiałego i sprawiedliwego podejścia wykładowców	401	75,95
Przyjaznej atmosfery	389	73,67
Rozwoju zainteresowań	378	71,59
Przygotowania do zawodu	383	72,54
Poznania nowych ludzi	357	67,61
Spełnienia swoich ambicji	338	64,02
Skutecznego wejścia na rynek pracy	318	60,23
Rozwój naukowy	317	60,04
Wysokiej jakości kształcenia	317	60,04
Zdobycia nowych doświadczeń, np. wolontariat, działalność naukowa, sportowa, artystyczna itp.	200	37,88
Skorzystania z możliwości wyjazdów/praktyk zagranicznych	196	37,12

Uwaga: dane nie sumują się do 100%, ponieważ studenci mogli wybrać kilka odpowiedzi jednocześnie.

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Najczęstsze oczekiwania studentów wobec wybranego kierunku studiów to:

- **zdobycie nowej wiedzy (85%) oraz zdobycie umiejętności praktycznych (78,8%)** co wskazuje, że kluczowym celem studentów jest rozwój kompetencji zarówno teoretycznych, jak i praktycznych. Jeśli Uczelnia nie spełni tych oczekiwań, może dojść do frustracji i obniżenia motywacji, co potencjalnie zwiększa ryzyko rezygnacji ze studiów,
- **wyrozumiałe i sprawiedliwe podejście wykładowców (75,9%) oraz wysoka jakość kształcenia i rozwój naukowy – po 60% –** studenci oczekują, że program będzie dostosowany do wysokich standardów, a relacje z kadrami dydaktycznymi będą uczciwe i motywujące. Brak takich doświadczeń, np. kontaktu z zaangażowanymi wykładowcami, może prowadzić do niezadowolenia i rezygnacji ze studiów,
- **przyjazna atmosfera (73,4%), poznanie nowych ludzi (73,7%) oraz rozwój zainteresowań (71,6%)** – istotne są aspekty społeczne, które pomagają w integracji i budowaniu więzi. Natomiast poczucie osamotnienia czy wykluczenia może zwiększać prawdopodobieństwo *drop-out*,
- **przygotowanie do zawodu (72,5%) i skuteczne wejście na rynek pracy (60,2%)** – mimo relatywnie wysokich wskazań, są one mniej popularne niż zdobywanie wiedzy czy integracja społeczna. Wskazuje to, że studenci kierują się szerokim spektrum motywacji, a nie jedynie pragmatycznym podejściem do kariery zawodowej.

Oczekiwania o niższym natężeniu to **zdobycie nowych doświadczeń (37,9%) oraz skorzystanie z możliwości wyjazdów zagranicznych (37,1%)** – te elementy są istotne dla

części studentów, jednak ich niższe wskazania mogą świadczyć o tym, że Uczelnia albo nie wystarczająco promuje te możliwości, albo studenci nie dostrzegają ich wartości.

Reasumując, należy stwierdzić że niespełnienie kluczowych oczekiwań studentów, takich jak wysoka jakość kształcenia, praktyczne umiejętności czy inspirujące podejście wykładowców, może prowadzić do utraty zaufania do studiowanego kierunku i rezygnacji. Również brak integracji społecznej oraz brak przyjaznej i wspierającej atmosfery w Uczelni zwiększają poczucie izolacji, co również może wpływać na decyzję o przerwaniu studiów. W takiej sytuacji Uczelnia powinna intensywniej promować dodatkowe możliwości, takie jak programy wymiany międzynarodowej i zdobywanie różnorodnych doświadczeń, aby zwiększać zaangażowanie i zadowolenie studentów. Strategiczne działania nakierowane na wypełnienie tych oczekiwań mogą przyczynić się do ograniczenia zjawiska *drop-out* i poprawy retencji studentów w Uniwersytecie Opolskim.

Oczekiwania studentów dotyczące udogodnień infrastrukturalnych na UO

Oczekiwania studentów wobec infrastruktury Uczelni odgrywają kluczową rolę w ich codziennym funkcjonowaniu i komforcie nauki. Nowoczesne wyposażenie sal, dostęp do technologii oraz odpowiednie warunki do odpoczynku i spożywania posiłków mogą znacząco wpłynąć na efektywność kształcenia i satysfakcję ze studiowania. Analiza wyników badań pozwala określić, jakie udogodnienia są dla studentów najważniejsze oraz które aspekty wymagają poprawy, aby lepiej odpowiadać na ich potrzeby.

Tabela 9. Oczekiwania studentów dotyczące udogodnień infrastrukturalnych na UO (N = 528)

Oczekiwania wobec wybranego kierunku	Ilość wyborów	
	L	%
Ergonomiczne wyposażenie sal: wygodne krzesła, biurka, stoły do pracy grupowej	386	73,11
Gniazdko i ładowarka w salach wykładowych/na korytarzach	369	69,89
Strefy ciszy lub relaksu	343	64,96
Możliwość zakupu i spożywania posiłku na terenie UO	319	60,42
Dostęp do napojów i przekąsek: automaty z wodą, kawą, herbatą i przekąskami	270	51,14
Miejsce na bezpieczne pozostawienie rzeczy osobistych: walizka, parasolka itp.	254	48,11
Oznakowanie i dostępność pomieszczeń wspólnego użytkowania (toalety, biblioteki, windy itp.)	155	29,36
Zadaszone miejsca na rowery: przestrzenie z zabezpieczeniem na rowery blisko wejść do budynków	67	12,69

Uwaga: dane nie sumują się do 100%, ponieważ studenci mogli wybrać kilka odpowiedzi jednocześnie.
Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Analiza danych zawartych w powyższej tabeli pokazuje, że najważniejszym aspektem dla studentów jest **ergonomiczne wyposażenie sal wykładowych**, takie jak wygodne krzesła, biurka i stoły do pracy grupowej, co zostało wskazane aż przez 73,11% ankietowanych. Podobnie wysokie znaczenie mają **gniazdka i ładowarki w salach wykładowych** oraz na

korytarzach (69,89%), co sugeruje, że studenci oczekują dostępu do technologii umożliwiających efektywne korzystanie z urządzeń elektronicznych podczas nauki.

Nieco mniejszą, ale wciąż znaczącą rolę odgrywają **strefy ciszy lub relaksu** (64,96%), co świadczy o tym, że studenci potrzebują przestrzeni do odpoczynku i skupienia poza zajęciami. Istotnym czynnikiem jest również **możliwość zakupu i spożywania posiłków na terenie Uczelni** (60,42%), co wskazuje na potrzebę dostępności punktów gastronomicznych. Ponad połowa studentów (51,14%) chciałaby także **dostępu do automatów z napojami i przekąskami**, wskazując na zapotrzebowanie na szybki dostęp do podstawowych produktów spożywczych.

Mniej istotne, choć nadal zauważalne, są kwestie związane z miejscem na bezpieczne pozostawienie rzeczy osobistych (48,11%) oraz oznakowaniem i dostępnością pomieszczeń wspólnego użytkowania, takich jak toalety czy biblioteki (29,36%). Najmniejsze znaczenie w oczekiwaniach studentów ma infrastruktura dla rowerzystów – jedynie 12,69% ankietowanych wskazało zapotrzebowanie na zadane miejsca do parkowania rowerów w pobliżu budynków Uczelni, co może sugerować, że większość studentów wybiera inne środki transportu.

Reasumując, studenci zwracają szczególną uwagę na komfort nauki i pracy, co przejawia się w wysokim zapotrzebowaniu na ergonomiczne meble oraz dostęp do zasilania dla urządzeń elektronicznych. Istotne jest także zapewnienie odpowiednich przestrzeni do odpoczynku i koncentracji, co podkreśla znaczenie dobrze zorganizowanego kampusu. Ponadto wyniki pokazują, że studenci oczekują wygodnego dostępu do posiłków oraz przekąsek, co może wynikać z intensywnego trybu nauki i ograniczonego czasu na przerwy. Mniejszą rolę odgrywają kwestie organizacyjne, takie jak oznakowanie pomieszczeń czy miejsca na rzeczy osobiste, co sugeruje, że studenci dostosowują się do istniejących warunków, ale nie postrzegają ich jako kluczowych.

Odpowiednia infrastruktura Uczelni może mieć istotny wpływ na zjawisko *drop-out*, czyli przedwczesne rezygnowanie ze studiów. Brak komfortowych warunków do nauki, niedostateczna liczba miejsc do odpoczynku czy utrudniony dostęp do posiłków mogą przyczyniać się do frustracji studentów i obniżenia ich motywacji do kontynuowania edukacji. Udogodnienia infrastrukturalne, takie jak ergonomiczne sale, dostęp do technologii czy przestrzenie relaksu, mogą z kolei zwiększać zaangażowanie i poczucie przynależności do społeczności akademickiej, rozwijać relacje poprzez możliwość spędzania w Uczelni wolnego czasu, co w dłuższej perspektywie może zmniejszyć ryzyko rezygnacji ze studiów.

Oczekiwania studentów dotyczące wsparcia emocjonalnego

Wsparcie emocjonalne może odgrywać kluczową rolę w życiu studentów, szczególnie studentów pierwszych lat w okresie ich adaptacji do nowego środowiska akademickiego. Brak dostępu do odpowiedniego wsparcia psychologicznego i doradztwa może skutkować trudnościami w radzeniu sobie ze stresem, presją akademicką czy problemami osobistymi. Takie wyzwania, jeśli pozostają nierozwiązane, mogą prowadzić do obniżenia zaangażowania, poczucia izolacji i w konsekwencji do decyzji o przerwaniu studiów. Dbanie o dobrostan psychiczny studentów jest zatem kluczowe, aby zwiększyć ich satysfakcję z nauki i zminimalizować ryzyko rezygnacji. W ankiecie skierowanej do studentów pierwszych lat zapytano ich właśnie o potrzebę takiego wsparcia. W tabeli poniżej przedstawiono wyniki w tym zakresie.

Analiza wyników wskazuje, że największe oczekiwania studentów w zakresie wsparcia emocjonalnego dotyczą **łatwego dostępu do doradztwa i wsparcia psychologicznego** (58,1%). Jest to wyraźny sygnał, że możliwość otrzymania profesjonalnego wsparcia w radzeniu sobie z trudnościami emocjonalnymi i psychicznymi jest dla studentów kluczowa. Na

drugim miejscu znajdują się **indywidualne konsultacje i mentoring** (36,9%), co sugeruje, że studenci cenią sobie bardziej spersonalizowane podejście do ich potrzeb i problemów.

Tabela 10. Oczekiwania studentów w zakresie wsparcia emocjonalnego (N = 528)

Oczekiwania w zakresie wsparcia emocjonalnego	Ilość pozytywnych wyborów	
	L	%
Łatwy dostęp do doradztwa i wsparcia psychologicznego	307	58,1
Indywidualne konsultacje i mentoring	195	36,9
Aktywności studenckie typu „dzień życzliwości” czy „miłe słowo na dziś”	186	35,2
Grupowe warsztaty z zarządzania stresem	153	29
Aplikacja do monitorowania dobrostanu	106	20,1
Inne, jakie	13	2,5
Nie zaznaczono żadnej odpowiedzi	38	7,2

Uwaga: dane nie sumują się do 100%, ponieważ studenci mogli wybrać kilka odpowiedzi jednocześnie.

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

Aktywności studenckie, takie jak „dzień życzliwości” czy „miłe słowo na dziś” (35,2%), również zyskały znaczące poparcie, co może wskazywać na potrzebę budowania atmosfery wsparcia i pozytywnej interakcji w środowisku akademickim. **Grupowe warsztaty z zarządzania stresem** (29%) zostały wskazane przez mniejszą grupę, ale ich znaczenie nie powinno być ignorowane, gdyż oferują one narzędzia przydatne w radzeniu sobie z presją. Relatywnie niewielkie zainteresowanie (20,1%) budzi **aplikacja do monitorowania dobrostanu**, co może wynikać z ograniczonej znajomości takich narzędzi lub preferencji dla bardziej bezpośrednich form wsparcia. Wśród „innych” pomysłów na wsparcie emocjonalne studenci wskazali m. in. naukę wystąpień publicznych, życzliwych i wyrozumiałych wykładowców oraz dogoterapię.

W kontekście *drop-out* brak odpowiedniego wsparcia psychologicznego i emocjonalnego może zwiększać ryzyko rezygnacji ze studiów, szczególnie w sytuacjach kryzysowych, takich jak presja akademicka, problemy osobiste czy trudności w adaptacji. Uczelnia, która inwestuje w rozwój systemów wsparcia emocjonalnego i psychologicznego, może nie tylko poprawić dobrostan studentów, ale również zmniejszyć wskaźnik rezygnacji, budując w ten sposób trwale zaangażowanie w proces kształcenia.

Oczekiwania studentów dotyczące wsparcia integracyjnego

Ostatnie zagadnienie dotyczy potrzeb studentów w zakresie **dodatkowych zajęć integracyjnych**, które odgrywają kluczową rolę w budowaniu więzi społecznych i poczucia przynależności do środowiska akademickiego. Brak odpowiednich działań integracyjnych może prowadzić do poczucia izolacji wśród studentów, szczególnie tych rozpoczynających studia, którzy często borykają się z nowymi wyzwaniami adaptacyjnymi. Izolacja ta może obniżać motywację, osłabiać zaangażowanie w życie uczelniane i sprzyjać rezygnacji ze studiów. W kontekście *drop-out*, brak inicjatyw sprzyjających integracji może być istotnym czynnikiem ryzyka, dlatego Uczelnia powinna aktywnie wspierać proces nawiązywania relacji

między studentami poprzez różnorodne wydarzenia, warsztaty czy programy wsparcia społecznego.

Tabela 11. Oczekiwanie studentów w zakresie wsparcia integracyjnego (N = 528)

Oczekiwanie w zakresie wsparcia integracyjnego	Ilość pozytywnych wyborów	
	L	%
Wyjścia/wyjazdy integracyjne	341	64,6
Projekty kreatywne i artystyczne, np. wspólne warsztaty fotograficzne, teatralne czy zajęcia artystyczne dla rozwoju talentów i zainteresowań	210	39,8
Warsztaty międzykulturowe i językowe – integracja poprzez poznawanie innych kultur i naukę języków	204	38,6
Warsztaty z umiejętności miękkich i zawodowych	199	37,7
Regularne wydarzenia społeczne i budowania relacji, które mogą wspierać rozwój kariery zawodowej	184	34,8
Spotkania tematyczne lub kluby dyskusyjne	179	33,9
Spotkania mentoringowe z absolwentami lub ekspertami z branży - inspirujące spotkania, gdzie studenci mogą nawiązać kontakty i czerpać wiedzę od praktyków	169	32
Programy wolontariackie	123	23,3
Nie zaznaczono żadnej odpowiedzi	34	6,4
Inne, jakie?	8	1,5

Uwaga: dane nie sumują się do 100%, ponieważ studenci mogli wybrać kilka odpowiedzi jednocześnie.

Źródło: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia UO

W analizie oczekiwań dotyczących wsparcia integracyjnego w społeczności akademickiej wyraźnie widać preferencje studentów pierwszych lat wobec różnych form aktywności (tabela powyżej). Największą popularnością cieszą się **wyjazdy integracyjne** (64,6%), które pozwalają na budowanie relacji w bardziej nieformalny sposób. Tego typu wydarzenia pomagają uczestnikom nawiązać bliższe więzi, a także eliminować bariery społeczne. Wyjazdy integracyjne mogą zmniejszyć poczucie izolacji wśród uczestników, sprzyjając większemu zaangażowaniu w danej społeczności i długotrwałemu pozostaniu w niej.

Kolejną formą aktywności, która zdobyła wysokie oceny, są **projekty kreatywne i artystyczne**, takie jak wspólne warsztaty fotograficzne, teatralne czy zajęcia artystyczne (39,8%). Takie inicjatywy oferują przestrzeń do rozwoju osobistego i artystycznego, a jednocześnie sprzyjają integracji uczestników z różnych środowisk. Wspólna praca nad projektem artystycznym może stworzyć silniejsze więzi między osobami z różnych kultur czy grup, co może pozytywnie wpłynąć na utrzymanie uczestników w danej grupie.

Warsztaty międzykulturowe i językowe (38,6%), które umożliwiają poznawanie innych kultur i naukę języków, również cieszą się dużym zainteresowaniem. Uczestnicy oczekują, że takie inicjatywy pomogą im nawiązać relacje z osobami z różnych środowisk, co może zredukować poczucie izolacji, szczególnie w przypadku studentów zagranicznych. Taka integracja poprzez kulturę i język może pomóc uczestnikom w pełni zaadaptować się do nowego środowiska, co zwiększa ich poczucie przynależności i motywację do kontynuowania nauki.

Warsztaty z umiejętności miękkich i zawodowych (37,7%) to kolejny ważny element oczekiwań, który może pomóc studentom w rozwoju kariery zawodowej oraz budowaniu kompetencji interpersonalnych. Inwestowanie w rozwój zawodowy studentów wpływa na ich większe zaangażowanie w grupie, ponieważ daje im konkretne narzędzia, które mogą wykorzystać w przyszłości. Tego typu warsztaty umożliwiają uczestnikom poczucie, że mają realny wpływ na swoją przyszłość, co zwiększa ich lojalność wobec danej społeczności.

Regularne wydarzenia społeczne (34,8%), które pomagają w budowaniu relacji i integracji, także odgrywają ważną rolę w procesie integracyjnym. Społeczne spotkania, takie jak imprezy czy wydarzenia tematyczne, festiwale, giełdy itd. stanowią przestrzeń do nawiązywania więzi, a także sprzyjają nabyciu poczucia przynależności do grupy. Dla wielu uczestników tego typu inicjatywy mogą być kluczowe w utrzymaniu motywacji do dalszej aktywności w danej wspólnocie.

Spotkania tematyczne lub kluby dyskusyjne (33,9%) także odgrywają ważną rolę w integracji studentów. Tego typu inicjatywy pozwalają na głębszą wymianę myśli i budowanie więzi na poziomie intelektualnym, co może wspierać zaangażowanie i motywację do kontynuacji działań w ramach danej grupy. Spotkania te dają przestrzeń do rozwoju osobistego i zawodowego.

Wysokie zainteresowanie spotkaniami mentoringowymi z absolwentami lub ekspertami z branży (32%) wskazuje na potrzebę wsparcia w postaci inspirujących spotkań, które pomagają studentom nawiązać kontakty zawodowe i czerpać wiedzę od praktyków. Mentorstwo to cenne źródło inspiracji, które może pomóc uczestnikom dostrzec wartość w kontynuowaniu swojej drogi w ramach danej społeczności. Programy mentoringowe dają poczucie, że uczestnicy mogą liczyć na wsparcie ze strony osób z większym doświadczeniem.

Programy wolontariackie (23,3%), choć mniej popularne niż inne formy wsparcia, również stanowią istotny element w procesie integracji. Wolontariat pozwala uczestnikom na angażowanie się w działalność na rzecz innych, co może wzmocnić poczucie przynależności i społecznej odpowiedzialności. Takie formy aktywności, choć mniej liczne, są ważnym elementem wsparcia integracyjnego.

Podsumowując, kluczowymi czynnikami wpływającymi na integrację są wyjazdy integracyjne, projekty kreatywne, warsztaty międzykulturowe i językowe, a także rozwój umiejętności zawodowych i miękkich. Inicjatywy te pomagają uczestnikom nawiązać relacje, rozwijać się zawodowo i osobiście, a także poczuć się częścią społeczności, co ma istotne znaczenie w zapobieganiu rezygnacji ze studiów.

Wśród innych propozycji, które pojawiły się ze strony studentów lat pierwszych, można zauważyć różnorodność inicjatyw, które odpowiadają na specyficzne potrzeby różnych grup. Jednym z pomysłów są zajęcia integracyjne skierowane do studentów kierunków niestacjonarnych, które odbywałyby się w formie spotkań weekendowych. Tego typu propozycja może umożliwić lepszą integrację studentów, którzy mają mniej czasu na uczestnictwo w wydarzeniach w ciągu tygodnia. Inne sugestie dotyczyły spotkań z osobami z doświadczeniem zawodowym w branży graficznej, takimi jak graficy czy projektanci, którzy mogliby pomóc studentom lepiej wdrożyć się w ten zawód i zdobyć cenne praktyczne wskazówki. Istnieje również potrzeba przedstawienia możliwości kształtowania ścieżki zawodowej i naukowej, co mogłoby pomóc studentom w planowaniu dalszej kariery i lepszym zrozumieniu dostępnych opcji. Zajęcia z improwizacji to kolejna interesująca propozycja, która

mogłaby przygotować studentów do radzenia sobie w różnorodnych sytuacjach zawodowych i życiowych, rozwijając ich umiejętności adaptacyjne i kreatywność. Inni studenci sugerowali organizowanie wspólnych wyjść, takich jak kręgle, które stanowiłyby okazję do integracji w luźniejszej atmosferze. Na koniec pojawiła się propozycja zajęć z dogoterapii, które mogłyby wspierać emocjonalne i psychiczne zdrowie studentów, pomagając w redukcji stresu i napięcia. Te różnorodne sugestie pokazują, jak ważne jest, aby oferta wsparcia integracyjnego była elastyczna i odpowiadała na potrzeby różnych grup studentów.

Wnioski i rekomendacje

Analiza wyników badań pierwszorocznych studentów Uniwersytetu Opolskiego pozwala lepiej zrozumieć ich potrzeby, oczekiwania oraz potencjalne trudności, które mogą wpływać na ich dalszą ścieżkę edukacyjną. Wyniki wskazują, że kluczowymi czynnikami decydującymi o wyborze kierunku studiów są przede wszystkim zainteresowania, atrakcyjność programu studiów oraz perspektywy zawodowe. Studenci oczekują również, że Uczelnia zapewni im komfortowe warunki nauki, w tym ergonomiczne wyposażenie sal, dostęp do technologii i miejsc sprzyjających koncentracji oraz odpoczynkowi.

Zidentyfikowano także aspekty, które mogą stanowić bariery w adaptacji studentów, takie jak niewystarczające informacje na temat funkcjonowania Uczelni, ograniczona dostępność wsparcia organizacyjnego oraz niewystarczająca integracja akademicka i społeczna. Istotnym zagadnieniem pozostaje także zjawisko *drop-out*, które dotyczy głównie studentów pierwszego roku. Wczesne rozpoznanie czynników wpływających na decyzję o rezygnacji z nauki może pomóc w wypracowaniu skutecznych działań zapobiegawczych.

Podsumowując, badanie pokazało, że studenci oczekują nie tylko wysokiej jakości kształcenia, ale również dobrze funkcjonującej infrastruktury, sprawnej komunikacji oraz wsparcia na różnych etapach studiowania. Wprowadzenie odpowiednich zmian w tych obszarach może przyczynić się do zwiększenia poziomu satysfakcji studentów i ograniczenia liczby rezygnacji ze studiów.

Na podstawie przeprowadzonego badania można sformułować kilka kluczowych rekomendacji. Przede wszystkim warto zwrócić uwagę na **potrzeby adaptacyjne studentów i rozważyć wdrożenie dodatkowych działań wspierających ich integrację zarówno w środowisku akademickim, jak i społecznym**. Można to osiągnąć poprzez rozwinięcie programów mentoringowych, organizację warsztatów adaptacyjnych oraz zwiększenie dostępności wsparcia psychologicznego i doradztwa zawodowego.

Istotne wydaje się również **usprawnienie przepływu informacji dotyczących funkcjonowania uczelni, programów stypendialnych oraz możliwości rozwoju naukowego i zawodowego**. Warto rozważyć ulepszenie komunikacji poprzez dedykowane kanały *online*, aplikacje mobilne czy spotkania informacyjne.

Rekomenduje się także dalszą analizę czynników wpływających na poziom satysfakcji studentów, szczególnie w zakresie jakości kształcenia i warunków studiowania. Wdrożenie mechanizmów regularnej ewaluacji oraz dialogu ze studentami pozwoli na lepsze dostosowanie oferty dydaktycznej i infrastrukturalnej do ich potrzeb.

Podjęcie powyższych działań przyczyni się do poprawy jakości kształcenia i doświadczenia studiowania w Uniwersytecie Opolskim, co w dłuższej perspektywie może przełożyć się na wzrost prestiżu Uczelni i większą atrakcyjność jej oferty edukacyjnej.